

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatæ

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Quæst. I. An consultius sit agere in Possessorio, quàm in Petitorio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](#)

Q U A E S T I O I.

An Primissario in Possessorio, vel in Petitorio agere
consultius sit.

SUadere & persuadere ei Petitorum nitebatur Advocatus quispiam, nimirum ut Primissarius intendat in Judicio instituere actionem realem, qua petitur ipsa res (sicut in Possessorio petitur tantum possessio) utique Confessoriam Utilem, qua has decimas ad se jure quasi - dominii pertinere evincat, facta ipsi certa spe, quod ex fundatione, vel hoc titulo deficiente, ex præscriptione hoc jus incorporeale acquisiverit, ac decimaram ex certis agris quasi - dominium: idque ex his causis. 1. quia proprietas seu dominium est longe majoris momenti, quam possessio; & proprietas absorbet possessionem ita, ut, si sententia feratur in petitorio, res auferatur a possesso, & talis sententia pariat exceptionem rei judicatae in possessorio, ut possessor non amplius audiatur. per c. 3. & 6. de caus. poss. & prop. Unde 2. Possessorum per sententiam in Petitorio latam redditur inutile: ergo istud, non illud, ubi utrumque habere potest locum, intentari debet; quod enim fieri potest paucioribus, non debet fieri pluribus; nam licet in possessorio obtineret Primissarius, posset Parochus tamen adhuc instituere Petitorum. c. 7. eod. & c. 24. de Elect. & verisimiliter institueret. 3. Non habet, quod timeat Primissarius, si in-

stituat Petitorum, & decimas sibi vindicare tanquam suas per actionem realem aggrediatur; quia nütur a ptimō titulō fundationis, & lego vi cuius ipsi assignata sunt h[ab]itac[ula]e, ac insuper, licet titulus iste probaretur sūisse invalidus, quod nunquam probare convincenter poterit parochus tamen fundaret præscriptionem, quia proprietatem acquisivisset Primissarius. Sed levia h[ab]ec sunt, & Primissarii non noxia, saltem minus probant. Unde suadendum omnino Primissarii ut, cum Possessorio experiri possit, istud eligat. Sic enim suadet ius consultus Gaius in l. 24. ff. de R. Sic suadent communiter Augustini quorum effatum est, beati possidentes sic suadent, & observant boni p[ro]ctici, sic suadet denique ratio, & maxima plurimaque comoda, quae fruuntur possidentes; nam 1. ex possessione præsumuntur, & progedunt tempore etiam acquiruntur dominium ab illud non habente. l. 3. ff. de gl. pat. l. 20. C. de Pa[ri]t. l. 8. f. 1. C. prescript. 30. vel 40. annor. 2. Actio non probante obtinet Possessor. idem levatur onere probandi, & transfert in Adversarium. l. 20. C. Probat. 4. Possessor acquirit fructum l. 48. ff. de acquir. rer. domin. 5. non tenetur suæ possessionis allegare al-

lum vel probare. l. fin. ff. de R. V. ni-
f contra ipsum militet aliqua Juris præ-
sumptio. arg. c. fin. de Jurejur. ut si
Lucius pretenderet Jus decimorum.
non tenetur cavere de Judicio sisti.
l. secundum ff. qui satisd. cog. 7. fru-
ctus perceptos & consumptos non
restituit, licet postea in Petitorio ca-
da causā, modo possederit bona fide.
l. 4. l. 48. ff. de acq. rer. dom. l. 4. ff.
jus. neque restituit in Petitorio
vita expensas & sumptus litis. arg.
l. 71. 2. ff. de legat. u. l. 79. ff. de Judic.
8 Adverarium constituit Actorem,
cuius partes semper sunt diores.
Cephal. Conf. 573, n. 12. Surd. l. 1.
Cus. 12. n. 25. Denique 9. longè
facilius est probare possessionem,
quam proprietatem; nam possessio
facile probatur per testes, qui unum
vel alterum possessionis actum, uti
in presenti, quod Primissarius colle-
getas decimas ex certis agris, haud
difficiliter contigisse testabuntur; imo
in Possessorio Summario sufficit semi-
plena probatio, ut puta per famam,
vel unum testem. Menoch. de recu-
per. poss. remed. 15. à n. 410. Mascard.
de probat. Conclus. 1205. à n. 1. allega-
tio plurimis. Econtra proprietas est
admodum difficilis probationis, præserium
ut per viam prescriptionis probari
nequit (ut fortè proprietas decimorum
à Primissario non adeò expedite
probari posset præscriptione legitima)
liquidem ad probationem proprietatis
vel dominii non sufficit probare titu-
lum præcisum, sed etiam quod ille, à

quo res est accepta, fuerit dominus.
text. & gl. in l. 12. C. de probat. Plu-
ra hujusmodi commoda possessionis
exhibit Ripa in c. sape de restit. spol.
Guido Papæ decis. 356. ac præ aliis
plenissimè Andr. Cludius. c. 1. rer.
quotid. per tot. Ut adeò verissimum sit
illud: melior est conditio possidentis. Et
possessor qualiscunque hoc ipso, quia
possessor est, plus juris habet eo, qui
non possidet. s. retinende Inst. de in-
terd. l. 2. ff. uti possidetis. Defisit igitur
Primissarius, si, cum possit experiri
in Possessorio aliquo, eligit Petitoriu-
m, neglecto Possessorio.

Nec eum absterrere debent Advo-
cati minus periti ratiuncula. Non. Ima-
licet enim proprietas sit majoris mo-
menti, quam possessio, & illa hanc
absorbeat, difficilius tamen probatur
proprietas quam possessio, ac longè
diores sunt partes agentis in Petito-
rio, quam in Possessorio. Si autem
semel vicit in Possessorio Primissarius,
habebit omnia commoda possidenti-
um: præsumitur dominus decimorum,
percipit fructus durante lite in Petito-
rio, rejicit onus difficillimum pro-
bandi, decimas ad se pertinere, in
Parochum, eumque compellit ad par-
tes actoris subeundas &c. Et facta
etiam hypothesi, quod in Possessorio
caderet causā, quod tamen nunquam
fiet, nisi imperitissimè tractet causam,
Judicemque iniquissimum nanciscatur,
salvum ipsi semper adhuc erit Petito-
rium; non vero vicissim condemnata-
tus in Petitorio regredi posset ad Pos-
sessorium; cum sententia in illo lata

M m 2

pariat

pariat exceptionem rei judicatae in Possessorio. Non 2. Hoc ipso, quod sententia in Petitorio excludat & absorbeat Possessorium, non vice versa, non debet omissò Possessorio statim ad Petitorum convolari. Dein rectè sit pluribus, quod paucioribus æquè securè, & commodè fieri non potest. Instituat Parochus Petitorum, post-

quam causā cecidit in Possessorio, videat, quid lucratus sit. Non quia non ita securus est Primitissario in Petitorio de victoria, sicut in Possessorio: si in hoc aliquando vicerit, facilius etiam vincet in Petitorio propter commoda Possessionis, qui si immedietè Petitorum elegentur.

Q UÆ S T I O II.

An consultum sit Primitissario instituere Judicium utrumque, Petitorum cumulando cum Possessorio?

PRO Affirmativa sic forsan pugnabis: potest Primitissarius utrumque simul intentare: ergo consultum est cumulare utrumque; quia sic uno Judicio finietur tota causa; alias finitò Possessorio primum foret inchoandum Petitorum, per consequens consuleretur laboribus & expensis: ac insuper, si Primitissarius Actor-deficeret in uno, mox juvaretur secundò, contra Parochus Reus forsan absterreretur à fulcienda lite, si videret duplice via se oppugnari. Antec. autem probatur ex c. 36. de testib. c. 10. de restit. spol. c. 21. de sent. & re jud. Clem. un. b. t. l. 12. §. nihil commune ff. de acquir. poss. l. 6. ff. de except. rei jud. Nec dicas, possessionem nihil habere commune cum proprietate. l. 12. cit. &c. sicut possessio & proprietas sunt res porus diversæ, illaque facti, & hæc juris, ita etiam duas diversas pro ultraque actiones competere, pro possessione interdictum seu actionem

personalem in factum, & pro proprietate rei vindicationem, con sequentes in diversis Judiciis esse proponentes. l. 53. ff. de O. & A. arg. l. 1. C. de jure qui enim dominum se esse dicunt, adversarium fatetur esse possessor. l. 9. ff. de R. V. l. 1. C. ubi in rem alia. Siquidem hæc duo Judicia, Possessorium & Petitorum, non sunt contraria, licet sint diversa, sicut necessitates sunt contraria, sed tandem diversæ, compatibilis tamen: allegant autem Jura solùm actions contraria in eodem Judicio proponi non patiuntur: possunt ergo cumulari hoc modo: ego possideo, non tu: & tu possideas, rem meam esse ajo: sicut sunt contraria hæc duæ exceptiones. Reo propositæ: nihil debeo: & debeam, pasto mibi debitum remitto. Gonzal. ad c. 6. b. t. n. 18. Nec ille, qui dominum se afferit rei & juris incognitus, quale est jus decimandi in praecordiis, hypothesi, fatetur adversarium efficiere.